

Vi mener, at en statsmodel giver ansvaret for at tilbyde borgerne ydelser på sundhedsområdet; den overordnede styring af sygehusene skal så foretages af en national instans, en sygehusstyrelse. Vi ser det, ligesom man har Lægemeddelstyrelsen og Sundhedsstyrelsen, at vi så også får en sygehusstyrelse, og det synes vi kunne være en rigtig god konstruktion.

Vi ser også gerne, at sygehusene eksempelvis finansieres ved en kombination af fast bevilling og aktivitetsbaseret afregning, og at sygehusstyrelsen udstyres med det konkrete budget og et driftsansvar for sygehusene, for planlægningen samt koordinering med det øvrige sundhedssystem.

Kl. 17.20

Vi har naturligvis mærket os, at det rådgivende sundhedsudvalg fastslår, at et statsligt sygehusvæsen vil være velegnet til at sikre faglig bæredygtighed i udførelse af sygehusfunktionerne. Vi mener også, at forskelle i de lokale behov vil blive mindsket, og at det statslige sygehusvæsen giver bedre mulighed for at mindske uønskede regionale forskelle.

Som sagt tror vi, at et statsligt sygehusvæsen vil lette adgangen for mindre sygehuse til at besætte ledige stillinger. I den nuværende opbygning er der efter vores vurdering mange læger og sygeplejersker, der er tilbageholdende med at lade sig ansætte på et mindre sygehus af frygt for, at det udadtil vil fremstå som et prestigetab.

Ansættelser skal efter vores mening foretages af sygehusstyrelsen centralt, såfremt vi får et statsligt sygehusvæsen, hvorefter den kan placere den ansatte læge på det sygehus, hvor der måtte være behov for vedkommendes lægekompetence, ligesom placering af specialer fortsat skal foregå fra centralt hold, således at dyre og komplicerede operationer og andre behandlinger kan udføres på de bedste og de største hospitaler.

Jeg vil godt sige, at flere faktisk har været inde på det samme som Dansk Folkeparti. Dansk Industri har faktisk sagt, at skal amterne væk, jamen så er det helt fint, men så vil de have en kommunalreform, hvor der ikke er regioner. Jeg vil godt gøre opmærksom på her, at Børsens leder i går havde en lignende argumentation. De sagde bl.a., at indenrigs- og sundhedsministerens plan var en tja-model. Man kan jo så lægge op til en vurdering af, hvad det betyder.

Hvorom alting er, vil jeg slutte med at fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget noterer sig, at regeringen har fremlagt forslag til ny struktur for den offentlige forvaltning, og at der i de kommende uger vil være forhandlinger herom.

Folketinget finder, at sygehusområdet trænger til en fastere og mere ensartet styring end hidtil for at sikre,

- at patienternes tarv varetages optimalt,
- at ventelisterne nedbringes,
- at der opnås den bedst mulige kvalitet i behandlingen,
- at de lægefaglige ressourcer udnyttes bedst muligt,
- at de mindre sygehuse i videst muligt omfang bevares, og
- at det overordnede ansvar for sygehusplanlægningen samles hos regering og Folketing.

I den forbindelse pålægger Folketinget regeringen at arbejde ud fra den såkaldte statsmodel, som betyder, at den offentlige forvaltning vil blive todelt – dvs. alene med stat og kommuner.

Staten skal herefter varetage sygehusområdet.»

(Forslag til vedtagelse nr. V 90).

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Jeg skal gøre opmærksom på, at der kun er en taletid på 5 minutter.

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Ester Larsen (V):

Sundhedsområdet er et af regeringens højst prioriterede områder.

I Venstre finder vi, at det er af afgørende betydning, at vi benytter den mest optimale organisering af sundhedsvæsenet. Efter vores bedste overbevisning er et regionalt forankret sundhedsvæsen alle andre modeller overlegen.

Kl. 17.25

Rapporten fra 2002 om sundhedsvæsenets organisering beskriver fordele og ulemper ved en regionsmodel, en kommunalt forankret model og en statsmodel. Vedrørende alle modeller omtales både fordele og ulemper, men da det er ulemperne, der er afgørende for valget, vil jeg nøjes med at forholde mig til ulemperne.

Blandt disse nævner udvalget manglende politisk nærhed, manglende kendskab til lokale forhold eller behov og ønsker, risiko for dårlige-